

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΕΙΚΩΝ.

Στὸ πρόσωπό της πότε αὐγὴ προβαίνει,
καὶ χιληδῶνια γύρω τραγουδοῦνε,
πότε ἡ νύκτα μαύρη ἀργοδιαβαίνει,
καὶ στὴν ἐρμιά της γκιωνήδες θρηνοῦνε.

Πότε δειλὰ στὴ νύκτα ξημερώνει,
κι' ὅλο χλομές φεγγοβολοῦνε ἀχτίδες,
πότε στὴ μέρα μέσα εὐθὺς νυκτώνει,
καὶ χιληδῶνια σμίγουν νυκτερίδες.

* Ἀπελπισία π' ὅλο φαρμάκι χύνει,
κι' Ἐλπὶς ποῦ με χαμόγελο τὸ πνει.

Εἰς τὰς.

ΦΟΒΟΣ.

* Ἐχεις καρδιά νὰ δώσης κι' ἀλλουνῶνε·
ένα δὲν ἔχεις μόνο... ὑπομονή.
Τὰ σῦκα, δύο, δύο δὲν τὰ τρῶνε,
γλυκεῖα, καμαρωμένη καστανή!

Μὴ μάθης σγαριλιές ἀπὸ τὰ τώρα·
τὸ μέλλον σοῦ γελᾷ· μὴ βιαστῇς·
ἐξύπνησες λιγάκι πρὶ μπονόρα,
καὶ τρέμω μὴν ἀνόρως κουραστῇς,
καὶ γυρεῖς πουθενὰ νὰ βρεποσάρης,
κι' ἐκεῖ ὄνειρευτῇς καὶ σπαβεντάρης!

Σφήκας.

Διαμαντῆς ἀρεθρομνημῶν,
κι' ὁ Μαρῆς μας ὁ νοήμων.

(Εὐθὺς ὡς ἤκουσ' ὁ Μαρῆς τῆς πείνας ὁ ἱππότης,
πῶς ὁ σπουδαῖος Διαμαντῆς τυγχάνει πατριώτης,
πῆγε καὶ τὸν ἐφίλησε
μὲ στόμ' ἀδελφικὰτο
καὶ γιὰ πολλὰ τοῦμίλησε,
ὡς βλέπεις παρακκάτω.)

Καλῶς τὸν πατριώτη μας τὸν πολυξακουσμένο
πῶχει μυαλὸ τεράστιο, μυαλὸ διακοσμένο·
ποῦ πανταχοῦ θαυμάζεται κι' ὀλοῦθεν' ἐκτιμᾶται,
ποῦ βλέπει χίλια νοῦμερα κι' ἀπ' ἔξω τὰ θυμᾶται·
καλῶς τὸν πατριώτη μας πῶχει τὴ σεβλτοσύνη,
πῆλικά καὶ γινόμενα γιὰ χάξι νὰ σοῦ δίνῃ.

Σὲ καμαρόνω, Διαμαντῆ, πῶχεις τὴν εὐκολιά
νὰ βρίσκῃς ρίζες κυβικὲς μὲ δίχως κιμωλία,
ἐνῶ ἐμὲ μὲ στέρνουνε στὸ φόρο νὰ ψωνήσω,
κάνένα σεσκλοσέληνο ἢ τίποτα κολέο,
καὶ πίσεψε πῶς σιχᾶζομαι νὰ μὴν τ' ἀλησμονήσω
κι' ὅ,τι μοῦ παραγγέλουνε, τὸ δρόμο, δρόμο, λέω!

Πολὺ μάς εὐχαρίστησες μ' αὐτὴν τὴ βίξιά σου·
νὰ ἰδοῦν κι' οἱ πατριῶτες σου τὴν ἱκανότητά σου;
ἀλλὰ πολὺ περτότερο φχαριστημένες εἶναι
μὲ αὐτὴν τὴν ἀρεξί σου,
ἢ τόσες πολυθέλητες τοῦ τόπου δεσποῦναι
ποῦ τὸς ἐδόθη ἀφορμὴ μὲ τὴ διαλέξί σου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4ΥΛΦ30042

σὲ θεωρεῖα ν' ἀνεβοῦν ἀσφυχτικοῦ θεάτρου,
γὰρ ν' ἀντικρύσουν τὰ λονρινὸν τοῦ ἰδρωμένου λάτρου.

Ἀλλὰ καὶ πόσες θάφαγες βλαστήμιες, συλλογίσου,
ἀπὸ τὸν κάθε προὔχοντα τῆς φιλαργύρου νῆσου!
Πόσους θὰ ἐσκανδάλησε ἡ θεὰ ἡ δική σου·
πόσοι θὰ διχολλίζουσι τὴν ἀριθμητική σου!
ποῦρθε κι' αὐτὴ ἀπάντεχα καὶ τοὺς χτυπᾷ στὴν τζέπη,
σ' ὦρα π' ὁ περονόσπορος τὰ κούτσουρά τους σέπει.

Ἀγαπητέ μας Διαμαντῆ, ἀφοῦ σὲ τέτοιο φθάνει
τῆς μνήμης σου ἡ δύναμις ἀπίστευτο σημεῖον,
μπορεῖς νὰ βρῇς καὶ νὰ μᾶς πῆς ἀφ' τῶν Ῥωμηῶν τὴ στάνη,
πόσοι μπορεῖ νὰ κλέπτουνε τὸ Ἑθνικὸν ταμεῖον;
καὶ πόσα διαβόητα στομάχια τῆς Ἀθήνας
ἐφέρανε τὸν θρίαμβον τῆς σημερινῆς μας πείνας;

Κι' ἂν ὅ,τι σ' ἐρωτήσουνε μαντεύεις στὸ φτερό,
κι' ἂν ὅλα στὸ κεφάλι σου τὰ νοῦμερα τὰ παίζεις,
μπορεῖ ἀκόμη νὰ μᾶς πῆς γὰρ πόσους καιρὸ,
θὰ βρίσκονται κεφάλαια σταφιδικῆς τραπέζης;
Μᾶς λές περὶ Σιμόπουλου ἂν κάμῃ διαθήκη,
πόσες χιλιάδες νοῦμερα κληρονομιά θ' ἀφήκῃ;

Μπορεῖς καὶ γὰρ τὸ βασιλεῖα νὰ πῆς καὶ νὰ μαντέψῃς,
πόσες ἀκόμη στὰ λουτρά θὰ κάμῃ ἐπισκέψεις,
πρὶν ἢ φροντίσῃ καὶ γὰρ μᾶς τὸν ἀτυχῆ λαὸ τοῦ
ποῦ με τὴν καλοσύνη του μᾶς πῆρε στὸ λαίμωτό του;
Μπορεῖς νὰ πῆς γὰρ τὸ λαὸ, σὺν πόσῳ ἀκόμη χρόνῳ,
θ' ἀνέχεται τέτοια ζωὴ καὶ τέτοια καταφρόνιᾳ;

Εἶν' εὐκολο νὰ μᾶς εἰπῇς χωρὶς νὰ κάμῃς λάθος,
ποῖά θ' ἔσ' ἡ μέρα ἢ χρυσῇ,
ποῦ θ' ἀνατεῖλῃ στὸ νησί,
μὲ τ' ὁσμάνι στὰ στήθη του ὁ Φοῖβος μας ὁ Ἄθως;
Κι' ἡ τερατεία μνήμη σου, στὰ πεταχτά, προφτάνει,
ν' ἀπαριθμήσῃ τὰ καλὰ ποῦ μᾶς τὸν τόπο κάνει;

Μπορεῖς νὰ κάμῃς κάλλοιο, σ' αὐτὰ τὰ κεραμύδια,
πόσοι κοιμῶνται νηστικοὶ καὶ πόσοι στὰ σκοτίδια;
Μπορεῖς νὰ κάμῃς κάλλοιο, ποῖά μερὰ θὰ συμπέσῃ
ποῦ πείνας ἀνυπόφερτης στιγμή θ' ἔσ' ἡ καλὴ;

νὰ κατεβοῦν οἱ χωρικοὶ μὲ πεινασμένα στόματα,
καὶ στὰ καλὰ καθούμενα νὰ πάρουν τὰ κανώματα;

Εἶν' εὐκολο ἡ δύναμις τοῦ νοῦ σου νὰ ὀρίσῃ,
ἂν πᾶ νὰ ἰδῇς στὸν Κούταβο μιὰ στέρνα καὶ μιὰ βρύση,
καὶ σουλινάρια μερικὰ ἐδῶ κι' ἐκεῖ θαμμένα,
πόσες χιλιάδες τάλλαρα νὰ εἶναι πεταμένα;
καὶ μετὰ πόσας γενεάς, θὰ κατεβῇ στὴ χώρα,
αὐτὸ ποῦ περιμένουνε πῶς θὰ κατέβῃ τώρα;

Διαμαντῆ διασολεμένε,
Διαμαντῆ π' ἀναθεμὰ σε·
τόσα νοῦμερα καῦμένες,
πῶς μπορεῖς καὶ τὰ θυμᾶσαι!
Ἔχουμε κι' ἐδῶ στὸν τόπο
λογιστὰς ποῦνέ ξιφτέρια,
μὰ πεθένουν ἀρ' τὸν κόπο
μὲ τὸν ἄμπακο στὰ χέρια!

Κι' ἂν μαντεύεις μ' εὐκολία κι' ἀπαντᾷς τοῦ καθενὸς
ποῖον ἔτος ἐγεννήθη καὶ τῇ πόσῃ τοῦ μηνός,
ἤθελα νὰ σ' ἐρωτήσω γὰρ τὸ κάθε θηλυκὸ
νὰ μοῦ πῆς τῆς ἡλικίας τὸ μεγάλο μυστικόν·
ἤθελα νὰ σ' ἐρωτήσω γὰρ καμπόσες δεσποσύνες,
πόσα μιλιούνια μῆνες,
κρύβουν μὲς τὰ στράτινά τους· κι' ὁ κοινὸς ἐγὼ θαρῶ,
πῶς ἀκόμα δὲν μποροῦνε νὰ προσφέρουνε τὸ ῥό!

Ἦθελα νὰ σ' ἐρωτήσω καὶ γὰρ μιὰ μας Ἀφροδίτη,
ποῦ θυμᾶται τὸν παπὸς της πῶς πολέμησε στὴν Κρήτη,
νὰ μοῦ πῆς ἂν ἔχει δίκιο ἢ μαχῆται νὰ κηρύττῃ,
πῶς δὲν ἔβγαλε ἀκόμα τὸν ἀπάνου τραπέζιτη.
Ἦθελα νὰ σ' ἐρωτήσω καὶ γὰρ μιὰ πολυλογὸν
πόσα χρόνιθ θὰ λαγγεῖ στὸ καρτέρι τοῦ λαγοῦ.

Μάντεψέ μας τί νὰ τρέχῃ,
π' ὅλο, βρέχει, βρέχει, βρέχει!
Μάντεψέ μας τί συμβαίνει
ποῦν' ἡ κρέμα χολιασμένη;

Μάντεψε, ποῖος κοῦκος θίγει
τὴν καρδὴν τῆς καρδελίνης;
Δὲ μᾶς λές καὶ πόσ' ἀνοίγει
κι' ἡ αὐλὴ τοῦ σπύρου Ἑλήνης;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟΝ ἈΘΗΝΩΝ

Δὲ μᾶς λῆς, τὸ τζανταμῖνι
ποῦν ἀπάνω στὰ ψιλά,
για πολὺ θὰ ἐπιμείνῃ
μὲ τὸν Κό—σμο νὰ γελά ;

Ἐπὶ πόσον ὁ Τζανέλης
θὰ σονάρῃ ντισπεράτα ;
Τῆς τροπέζης ὁ Σπινέλης,
πότε πάει στὰ Σαρλάτα !

Πότε μιὰ γεροντοκόρη
θὰ ξεχάτῃ τὸ σελέτι ;
Πόσοι ἄλλοι δικηγόροι
θ' ἀνεβοῦν στὸ βελεσπέτι ;

Εἰρετήκια νὰ ἐλπίσῃ,
ὁ Φουκᾶς ὁ κύρ Μιέλῃς ;
Νάχῃ φτάσῃ στὸ Παρίσι
ὁ δετόρος ὁ Τσετσέλης,
ὡς καθῶ ; κι' ὁ Πινιατόρος
ὁ πιστὸς συνοδοιπόρος ;

Πές μας, ποιὰ στῆς φιλαρέσκου διακρίνεται τὸ ρόλο·
Πές μας πόσοι Ληξουριώτες ξημερώνονται στὸ μῶλο
καὶ μοῦ γίνονται γειτῶνοι,
περιμένοντες ν' ἀνοίξῃ τῆς τραπέζης τὸ πορτόνι
περιμένοντες μὲ πείνα καὶ μὲ λίμα περισσῇ,
σὰν Ἑβραῖοι, γιὰ τὸ μάνα, ἐν καιρῷ τοῦ Μωϋσῆ.

Πές μας ποιὰ καρδιὰ τῆς Πλάκας ἔχει γίνει μαγαζί ;
Πές μας Διαμαντῇ νὰ ζήτῃς ἀν ἀπέθανε ἡ ζῆ,
ἓνας κάποιος Ἀγαμέμνων Μεταξᾶς πολιτευτῆς,
πῶρχεται καὶ μᾶς γελάει καὶ πετρεῖται βουλευτῆς.
Πές μας, ποιόνε ντικιαράει γιὰ καλλίτερη ψαλλίδα,
Πές μας καὶ γιὰ τὸν Καλλιέτη πῶς τὰ πάει στὴν Τουρλίδα ;

Μάντεψε γιὰ τὸ Λαζουρι
ποῦνε πείνας νταβαιούρι,
καὶ θὰ φθάσῃ σὲ σημεῖο φοβερῆς ἀπελπισιᾶς,
πόσα ὄσολα σκοπεύει νὰ μοιράσῃ ὁ Μπασιάς ;
Πόσα χρόνια θὰ περάσουν ποῦ κι' ἡ πόλις μας αὐτῇ,
ὅπο λίθους ἐρειπίων σὰν τὸ Κάστρο θὰ κρυφτῇ ;

Πές μας ποῦ μῖνα ποιὸν καιρὸ, ποιὰ μέρα, ποιὰ βδομάδα
ἢ βδέλλες θὰ φορέσουνε ποῦ τρῶνε τὴν Ἑλλάδα.

Κάτσε καὶ ὑπολόγησε καὶ μέτρα τὰ γαλόνια
ποῦ πέρνουν οἱ Σαχτούρηδες ἀφ' τοῦ Ἑτέμ τὰ χρόνια.
Μέτρητε πόσα δίνονε παράσημα καὶ χάρες
σὲ ἐκείνους πῶ κρυφτήκανε μὲς τῆς ἀσκοινοκάρες.

Πές μας, θὰ ἰδοῦμε κάποτε κανέναν ταλαρᾶ μας
νὰ λυπηθῇ τὸ σκούξιμο ποῦ κάνουν τ' ἀντερὰ μας ;
Νάχουμ' ἐλπίδες πῶς θάρθουν καὶ θεραπείας χρόνια
ἢ νὰ μακροβουτήζουμε στοῦ μπόντε τὰ κασόνια ;
Πές μας, γι' αὐτὴν τὴ φτώχεια μας βεμέδιο δὲν θὰ γίνη ;
Ὁ κακομοῖρης ὁ Ἀνηᾶς ἀνύπαντρος θὰ μείνῃ ;

Κι' ἂν ἔχεις τζένιο πολὺ
καὶ τὰ στρυφνὰ προβλήματα τὰ βλέπεις τιποτένια,
Πές μας, χωρὶς ὑπερβολὴ
σὰν πόσα νὰ προτμένουμε κι' ἀπὸ τὸν Κοριαλένιχ ;
γιὰτὶ μᾶς ἔταξε πολλὰ, στὸν ἐρχομὸ του τώρα
κι' ἴσια ποῦ νὰν τὰ λάβουμε δὲ βλέπουμε τὴν ὥρα !

Κι' ἄλλα πολλὰ ἐσκόπευα ναρθῶ νὰ σ' ἐρωτήσω,
μὰ ἴσως νὰ βιάζεται καὶ πρέπει νὰ σ' ἀφήσω.
Ἄλλα φορὰ μὲ τὸ καλὸ ποῦ θὰ ξανάρθῃς πάλι
μιὰ δεύτερη ἐπίσκεψι σοῦ ἀνω πρὸ μεγάλη
καὶ τότε πλέον σ' ἐρωτῶ γι' ὅσα δὲν σ' ἐρώτησα.
Ἄντιο καὶ βοήθεια σου, λοιπὸν, ἡ Δραπανηώτισσα !

—X—X—X—

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Αὐτὴ τὸν ἀγαποῦσε σὰν τρελλή·
ἐκεῖνος ἀφ' τὸν ἔρωτα παρέλυσε.
Δὲν πρόφθασαν νὰ σμίξουν μὲ φιλὶ
ποῦ βάσκανος ἡ προῖκα τοὺς διέλυσε !

Ὁ ἔδαος.

ΣΤΟΝ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟ

Γιὰ σένα θειάφια μπόλικά σκορπίζουνε.
Μὲ θειϊκοὺς χαλκοὺς γιὰ σὲ βαντίζουνε.
Στὰ θειῖα γιὰ σένα γέγονται δεήσεις,
καὶ τρέχουνε τὰ δάκρυα σὰ βρούσις.
Μὰ σὺ τόσῳ περσότερο θυμόνεις,
κι' ἀμπέλια καὶ χωράφια... ξεθεοῦνεις !

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν Ἀηζουρίῳ πολυπληθὲς συλλαλητήριον κατὰ τῆς μελετηθείσης ἐκποιήσεως τοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ κράτους ὑπάρχοντος παρακρατήματος σταφιδοκάρπου ἐκ 37 ὄλων ἐκατομμυρίων. Κατὰ τὸ συλλαλητήριον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα, καθ' ὃ παρεκλήθη ἡ Κυβέρνησις, ἵνα, ἀναγνωρίζουσα τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος αὐτῶν καὶ ἐνεργοῦσα παρὰ τῇ Σταφιδικῇ Τραπεζῇ, ἀποτρέψῃ ταύτην ἀπὸ τοῦ ἀστοχωτάτου μέτρου τῆς ἐκποιήσεως τοῦ παρακρατήματος πρὸ τῆς νέας συγκομιδῆς τῶν σταφίδων, ἐπελθοῦσας καὶ ἐπικειμένους μεγαλειτέρας καταστροφῆς τοῦ προϊόντος. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγχειρισθὲν ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῶ κ. Δημάρχῳ καὶ τῶ κ. Ἐρηνοδίκῳ Ἀηζουρίου, διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς παρευθὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπὶ τέλους καὶ τὸ Δημότ. Συμβούλιον Ἀργυροστολίου, περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσας ἐβδομάδος ἀπὸκρίθη καὶ αὐτὸ τηλεγραφήματα ἰδίς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοῦ ὅπως ἀπερισκέπτου μέτρου τῆς ἐκποιήσεως τοῦ παρακρατήματος.

Ἡδὴ ἀσφαλῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ κεντρικὴ Διεύθυνσις τῆς σταφιδικῆς Τραπεζῆς, εἰσακούσασα τῶν δικαίων λόγων, διαβιδοσκοπόντων αὐτῆς διὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐντεῦθεν καὶ ἀλαχόθεν, ἀνέστειλε τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν τοῦ ἐν ταῖς σταφιδικαῖς ἀποθήκαις παρακρατήματος.

Αἱ πανταχοθεν τῆς νήσου εἰδήσεις περὶ τοῦ περνοσπέρου, οὐ μόνον γενικεύονται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνονται καθ' ἑκάστην, τοῦ κακοῦ λαβόντος σπουδαιότητας διαστάσεις. Παρὰ τὴν κρατοῦσαν γνώμην τῶν αἰτίων τοῦ κακοῦ, δηλ. τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πρὸ μηνῶν καταστάσεως, ὑπάρχει καὶ ἑτέρα ὅτι ὁ πωλούμενος ἀνάμικτος χαλκὸς μετὰ θείου δὲν ἦτο γνήσιος. Ἐπὶ τούτῳ ἀναφέρονται σκέψιν πρακτικὴν τοῦ κ. Σπ. Φορέστη σταφιδοπαραγωγῇ καὶ πρῶτην βουλευτοῦ Πάλης, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνεκοίνωσεν ἐγκαίρως εἰς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν, δηλ. τὰ ἀναλόγου δάνειον ἑκάστῳ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἔπρεπε νὰ δίδεται ἀπὸ τοῦ καταστήματος αὐτῆς εἰς ἀνάμικτον γνήσιον ἐκ χαλκοῦ καὶ θείου.

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΠΟΝΟΣ ΟΔΟΝΤΩΝ.

Ἡ γόμμη τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου Dent et cie καταπαύει τὸν πόνον ἅμα τῇ ἐπαφῇ, μὴ περιέχουσα καυστικὰς οὐσίας.

Κορεοκτόνον Ἀγγ. Ραζῆ, ὁ θέλων πρὸς δοκίμην λαμβάνει δωρεάν.

Τὸ φιαλίδιον λεπτὰ 60.

Sen—Sen.

Ἄλλα αὐτὰ εἰς τὸ φαρμακεμπορεῖον Γερασίου Σφαλλίου.

Εἰς τὸ κορεῖον Βαλδεσέρα πωλεῖται βαφή τριχῶν τοῦ Ἀγγ. Ν. Ραζῆ μὴ χρωματίζουσα τὸ δέρμα.

Ἐν, δύο. Ἐν δύο.

Λύται. Γερ. Ι. Ευδιάς, Ρωζάνη Μαζαράκη, Γ. Παγουλάτος, Κ. Μαρκέτος, Ἀναστασία Αἰγουστάτου, Α. Λαυράνος (λοχίας), Α. Γ. Λοβέρδος, Μαρία Μακρή.

Ψευδώνυμα — Δὲν πᾶς στὸ χωρὶ σου δάγκαλε παρὰ σταυρώνεις τὴν κοπέλας. — Μοῦ χαλὰ τὸ κεφάλι ποὺ πηγαίνει ὑπενοματάρχη! — Μὴ φοβεῖσαι ἂν τὸ ἔμαθε ὁ ἀ... κάπως θὰ τὰ καταφέρῃς πάλι. — Τὰ λιλὰ δὲν ἦταν γραμμένο γιὰ σέ. — Ἐκθλιζόμενου τοῦ Ε. ποῖα ἡ μεταβολὴ τοῦ Ζ. (Σχολαστικὴ ἐρώτησις). — Εἰσθε τόσο ἀγαπημένοι ὡς οὗτοι θὰ κάμῃ ἐγκλημα ὁποῖος πάρει τὴ μίζ. — Πόσον λυπούμεθα μὴ γνωρίζοντες τὸν Σφῆκα νὰ τὸν συγχαροῦμε γιὰ κάτι. — Τὸ στοιχεῖο τῆς Λακύνθης μετὰ τὴν ἀνεργία του. — Ἄν προῦτε εἰς σύνταξιν ἐρωτικῆς ἐπιστολῆς θὰ τὴν υπογράψετε καὶ οἱ τρεῖς; (Σ. Ζ. Τόσο τὸ καλλίτερον οἱ δύο χρηστεύουν ὡς ἐγχοῦται τῆς βλακειᾶς τοῦ ἐνός.)

Σήμερον προτείνεται τὸ αἶνιγμα.

Γυρίζω, τρώω πάντοτε, χωρὶς νὰ καταπίνω.

Ἐάν ἀναγκασματισθῶ,

θ' ἀλλάξω φύσιν· θὰ σταθῶ

καὶ δυστυχῆς ἐγώ! τροφὴ τῶν ἄλλων θεὰ γίνω.

Ἐνα κουτί λουκούμια τὸ δῶρον σας.

XXXXXX

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἀγνωστοὶ κατ' αὐτὰς εἰσελθόντες νύκτωρ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σφοδρῶνου ἐν τῷ χωρίῳ Μηνιαῖς, ἀρῆσαν ἑκ τινος κιβωτίου αὐτοῦ 6.000 δραχμὰς καὶ ἀπῆλθον. Ἐλπίζεται ἡ σύλληψις τῶν δραστῶν τῆς ἀρχῆς ἐνεργοῦσας δραστηρίως.

— Ἐν Βρατίλ τῆς Ρουμανίας ἀντήλλαξεν δακτύλιον ἀρραβῶνα ὁ συμπατριώτης μας κ. Γεράσιμος Π. Φουρνιώτης μετὰ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Ε. Μελισσαράτου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Ἀδριον Κυριακὴν γίνονται ὁριστικῶς τὰ ἐγκαίνεια τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως ἐν πλήρει ἐπιστημότητι, ἐνεργοῦντος πρὸς τοῦτο δραστηρίως τοῦ δημάρχου κ. Λουκάτου.

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς ἀνεκάλυψεν ὅτι μικρέμποροί τινες ἐξέδωσαν πλαστὰ δελτία παρακρατήσεως. Ἐννοεῖται, ὅτι ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχεται ἀληθείας ἐπικεῖται ἡ καταδίωξις τούτων.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρησίῳ, ἐνθα πρὸ πολλοῦ διέμενεν νοσηλευμένη, ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν ἡ Μπεδερᾶτου, ἀδελφὴ τοῦ ἱατροῦ Ρ. Αἰθανοπούλου. Συλλυπούμεθα πάντας τοὺς οἰκείους

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΤΟΥ Ν. Π. ΚΟΥΤΣΙΕΙΑΝΟΥ.